

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 14

... dar dacă sarea își pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul acesta ? 35 Atunci nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de auzit să audă."

CAPITOLUL 15

Pilda cu oaia răătăcită și leul

1 Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte. 2 Și fariseii și cărturarii cârteau și ziceau : „Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.” 3 Dar El le-a spus pilda aceasta : 4 „Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe izlaz și se duce după cea pierdută până când o găsește ? 5 După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri ; 6 și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi și le zice : „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.” 7 Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.

8 Sau care femeie, dacă are zece lei din argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește ? 9 După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei și zice : „Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

leul pe care-l pierdusem.” 10 Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.”

Pilda fiului risipitor

11 El a mai zis : „Un om avea doi fii. 12 Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său : „Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea. 13 Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată. 14 După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. 15 Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. 16 Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni. 17 Și-a venit în fire și a zis : „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici ! 18 Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice : „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta 19 și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău ; fă-mă ca pe unul din argații tăi.” 20 Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult. 21 Fiul i-a zis : „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.” 22 Dar tatăl a zis robilor săi : „Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțăminte în picioare ...

ORARUL SLUJBELOR BISERICII
DUMINICA 9 - 12
18 - 20
JOI 18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 162 / D. 9 Aprilie 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Tot timpul merg în sens opus
- Păcatele mele ... eu nu le văd
- Mizeria – mângâiere pentru bogați
- Casandra
- Boli evitabile
- Proverbe latine despre timp
- Să citim Biblia împreună

DE MEMORAT / JOI 13 APRILIE 2017

„Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei ; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el”.
PSALMUL 23 : 5

Editorial. Intrarea Domnului Isus în Ierusalim (Florile)

„Când s-au apropiat de Ierusalim și au fost lângă Betfaghe și Betania, înspre Muntele Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi și le-a zis :

„Duceți-vă în satul dinaintea voastră : îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat încă niciun om ; dezlegați-l și aduceți-Mi-l. Dacă vă va întreba cineva : „Pentru ce faceți lucrul acesta ?”, să răspundeți : „Domnul are trebuință de el.” Și îndată îl va trimite înapoi aici.”

Ucenicii s-au dus, au găsit măgărușul legat afară lângă o ușă, la cotitura drumului, și l-au dezlegat. Unii din cei ce stăteau acolo le-au zis : „Ce faceți ? De ce dezlegați măgărușul acesta ?” Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat să plece.

Au adus măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el, și Isus a încălecat pe el. Mulți oameni își așterneau hainele pe drum, iar alții presărau ramuri pe care le tăiaseră de pe câmp.

Cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după Isus strigau : „Osana ! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului ! Binecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David ! Osana în cerurile preainalte !”

Isus a intrat în Ierusalim și S-a dus în Templu. După ce S-a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania cu cei doisprezece”. (Marcu 11 : 1 – 11)

Era începutul ... ultimei săptămâni din viața Domnului Isus. Domnul Isus știa acest lucru, dar ucenicii cunoșteau doar câteva lucruri din ceea ce avea să urmeze. Evanghelistul Matei a scris că :

„Pe când Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici și le-a zis : „Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor.

Ei Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâinile Neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească ; dar a treia zi va învia”. (Matei 20 : 17 – 19) Știau ce va fi ... dar nu și când !

Dar nu era prima dată când mergeau împreună spre Ierusalim la Praznicul Paștilor.

Era pentru a treia oară și poate se gândeau că va fi tot ca și până atunci : „*Mergem, sărbătorim și ne întoarcem acasă*”. Dar nu avea să fie așa. În Evanghelia după Ioan sunt notate cele trei vizite făcute în Ierusalim :

- „*Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștilor, mulți au crezut în Numele Lui ; căci vedeau semnele pe care le făcea*”. (Ioan 2 : 23)
- „*Paștile, praznicul iudeilor, era aproape*”. (Ioan 6 : 4)
- „*Înainte de praznicul Paștilor, Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, și, fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt*”. (Ioan 13 : 1) **Pentru a se ajunge la Jertfa ispășitoare care să satisfacă dreptatea lui Dumnezeu era nevoie de :**
- un **Miel** care să fie al Lui Dumnezeu. Despre Domnul Isus scrie : „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii !*”. (Ioan 1 : 29) Petru spunea : „ .. *ați fost răscumparați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri ... cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană*”. (I Petru 1 : 18 – 19) **EL trebuia să fie exact :**
- în **locul** pregătit, (Ierusalim) ;
- la **ceasul** potrivit. „*În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă ... Să-l păstrați până în ziua a paisprezecea a lunii acesteia ; și toată adunarea lui Israel să-l înjunghie seara*”. (Exod 12 : 3, 6) Paștile, jertfirea Mielului Pascal, se făcea în ziua a paisprezecea a lunii întâi, după cum era scris în Biblie dinainte. Toate condițiile Divine au fost împlinite prin Domnul Isus !

Povestiri cu tâlc !

„*Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se ștergă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore* ...” . (Faptele apostolilor 3 : 19)

Tot timpul merg în sens opus

Un om se afla într-un tren. În fiecare stație scotea capul pe fereastră, citea numele localității în care se afla și ofta.

După vreo cinci stații, un călător din același compartiment îl întrebă :

„*Vă doare ceva ? Observ că oftați adânc*”. „*Da*”, răspuse el. „*De fapt ar trebui să cobor. Tot timpul merg în sens opus. Dar aici este așa de cald și frumos !*” (Sursa : Internet)

Încă din Vechiul Testament, Dumnezeu a vorbit oamenilor care se îndepărtau de El, (din cauza păcatelor înfăptuite) : „**Obosești mergând, și nu zici : „Încetez !” Tot mai găsești putere în mâna ta ; de aceea nu te doboară întristarea**”. (Isaia 57 : 10) Dar noi știm că omul, fie că se întoarce la Dumnezeu, fie că se îndepărtează tot mai mult de El, va avea o zi în care **se va întoarce în țărână** (trupul) : Unde va ajunge sufletul tău ?

Rubrica sufletului nemântuit

Păcatele mele ... eu nu le văd !

Un monah dintr-o mănăstire de pustnici căzu într-un păcat mare. Se ținu o adunare și la aceasta a fost convocat și confratele lor Mose. Acesta însă nu a vrut să vină. De aceea, preotul îi trimise ordinul :

„*Vino, căci adunarea te așteaptă !*” Mose se ridică și veni. Luă un coș ciuruit, îl umplu cu nisip și-l puse pe umeri. Confrății îi ieșiră în întâmpinare și-l întrebă :

„*Ce este asta, părinte ?*” Bătrânul le răspuse : „*Acestea sunt păcatele mele. Ele curg în spatele meu și eu nu le văd*”. Când auziră aceasta, călugării nu-i mai spusă nimic acelui confrate, ci îl iertară. Este o perioadă în care bine să ne amintim că :

• „ ... **fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu**”. (Romani 14:12)

• „ ... **este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni : Omul Isus Hristos, care S-a dat pe Sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți toți ...**”. (I Timotei 2 : 5 - 6)

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

188. Mizeria – mângâiere pentru bogății

„*Și să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea Îi plac*”.

(Evrei 13 : 16)

Regina Margareta, soția lui Filip III din Spania în lipsa unei ocupațiuni mai serioase era plictisită.

Un curtean îi ceru îngăduința de a-i aranja o serenadă. La ora fixată pentru serenadă ca din senin izbucniră în jurul palatului regal lamentările, gemetele și milogirile venite din partea sutelor de bolnavi invalizi și săraci ca și când toată mizeria din Madrid și-ar fi dat acolo întâlnire.

Regina era mulțumită de această faptă a curteanului îndrăzneț, dar înțelept, căci înțelese, că în îngrijirea de săraci și-ar putea afla mulțumirea ce nu ar lăsa-o posomorâtă.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Cassandra – E un nume pe care îl întâlnim destul de des în presă și în literatură, spre a desemna persoanele care prezic nenorociri, dar ale căror prevestiri nu sunt crezute și ale căror sfaturi nu sunt urmate.

Această antonomază își are izvorul în mitologie. Cassandra a fost fiica regelui Priam, al Troiei și a Hecubei. Ea obținuse harul profeției de la Apollo în schimbul făgăduinței că-i va acorda favorurile. Dar, după ce Cassandra și-a însușit secretul proorocirii nu și-a mai respectat cuvântul și atunci Apollo s-a răzbunat, lăsându-i darul cu care o înzestrase, dar lipsind-o de puterea de convingere, și astfel nimeni nu dădea crezare prezicerilor ei. „Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El, ca să se îplinească vorba pe care o spusese prorocul Isaia : „Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre ?

Și cui a fost descoperită puterea brațului Domnului ?” De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis : „Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec”. (Ioan 12 : 37 - 40)

Din cartea Boli evitabile

3. Știință patru mii de ani mai târziu

Unii oameni se îndoiesc că Dumnezeu a protejat atât de minunat pe israeliți în timpul plăgilor din Egipt și a secat Marea Roșie pentru a-i scăpa din robie. Dar aceste minuni sunt într-adevăr neînsemnate în comparație cu directivele minunate pe care Dumnezeu le-a dat, care au salvat pe israeliți și pe alții de plăgi, epidemii și cancer, timp de multe secole. Așa cum Dumnezeu cerea circumciziunea fizică de la evreu, tot așa astăzi El cere de la noi "calea circumciziunii lui Cristos" care înseamnă "să fim dezbrăcați de firea pământească" cu emoțiile sale de "mânie, pasiune, răutate" și egocentrism. Astfel de circumciziune este de cel mai mare folos pentru om, deoarece îl scutește de aceste emoții și sentimente neplăcute, care sunt categoric recunoscute de către psihiatria modernă ca fiind cauza sau agravarea celor mai multe boli. Emoțiile firești produc tensiuni pe care unele persoane competente le consideră acum ca fiind cauza tuturor bolilor (J. D. Ratcliff, "Stress the Cause of All Disease?", Reader's Digest, January 1955, pag. 24-28). (Continuarea în numărul viitor)

Proverbe latine despre timp

• Cu cât munca este mai plăcută, cu atât timpul va fi mai scurt. • Timpul, în scurgerea sa, macină și piatra. • Timpul trecut nu se întoarce nicicând. • Fiecare an, în trecerea sa, ia de la noi câte ceva. • Timpul se scurge și el vă va fi pus la socoteală. • Dacă timpul se schimbă în rău, vei rămâne singur. • Nimic nu trece mai repede decât anii. • Timpul devorator al tuturor lucrurilor. • Cine dorește să-și rezolve lucrurile la vremea potrivită, să-și împartă cu atenție timpul. • Cu cât un eveniment e mai fericit, cu atât durează mai puțin. • Suntem calificați după folosirea timpului liber. • Timpul liniștește chiar și cele mai mari necazuri. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”